

EESTI SPORDILEHT

EESTI SPORDI KESKLIIDU HÄÄLEKANDJA

Toimetus ja talitus: Tallinn, Vene tän. 11-a, kr. 10. Postkast 70. Telefon 9-28. ☒ Tellimise hind: aasta peale 700 marka, kuus 60 marka.
Eesti Spordileht ilmub igal reedel.

VIII. aastakäik.

Reedel, 29. aprillil 1927. a.

VIII. aastakäik.

Suvespordi esimesi saavutusi.

H. Mikase foto.

Üleval vasakul ja paremal momendid TJK — Merkuri mängust, kus Brenner palli hankimas. Keskel võtab Rähn kol.-leitn. Pinkalt vastu auhinna kaitseliidu teatejooksu eest. All vasakul jõuab Laurson pärale Eesti murdmaa meistrina, kuna paremal sama jooksu algus on näha — veab Ertis, järgnevad Paal, Rebas, Beldsinski. Paali tagant paistab Laurson ja Rebase tagant Laas.

Suvespordi algeid.

Kevadesündmuste ülevaade ja meeleolu.

Muutliikkude lundtirtsutavate, vihmapiserdavate ja vahel harva ka veidi päiksega narrivate päevade ähmases, loo poolest kevadiste, vinigretis ei töota spordiseeme kuigi usinalt idanema hakata. Ent esimesed külvid on igatahes tehtud. Ja võrdlemisi head indu on seejuures näidatud. Mis siit nüüd suveks võrsub, seisab igatahes suurelt taevaste vägede võimuse, selles mõttes, et nad sportlaste himu lörtsiuputusega kilo- ja sentimeetrite õgimiseks hoopis ära ei peleta. Muidu võiks vast mõndagi head loota.

Oli korraks juba õige kauneid kevadilmu ja nende proosaliste ridade kirjutaja sattus õige poeetilisse tujju, mille viljana oli järgnev neljarealine luuletus, mis vast kenade ilmade püsimisel oleks võinud koguni poemiks arenedagi:

— Taas kevad tulnd ja kõrgeid radu käib päike sinetaval taevakummil, et talve jäänustele kuulutada kadu ja võitu varsti põristada piksetrummil...

Kui aga nende kirjutamisel lopsakat jõululund hakkas taervaluukidest valguma, tuli luuletamine loomulikult lõpetada, samuti esimese treeningu ähvardusega ülesotsitud naelkingad veelveidiks ajaks nurga vagusalt uinuma jätta.

Üldiselt käib aga asi siiski juba. Inimestel on küllaldaselt kangekaelsust, et loodusvägedega võitlusse astuda. Võistlusi, mis ilmelt juba suvespordi liiki kuuluvad, on Tallinnas üksinda tükki kuus juba peetud.

Vapraks algatajaks oli kaitseliidu Tallinna maleva spordiklubi, kes Liival juba 10. aprillil murdmaa korraldas. Jooksu, kus Paal mõne napi meetriga Beldsinski ees võitis, mainisime juba eelmises Eesti Spordilehes.

Suurel neljapäeval korraldasid Tallinna väikeseltsid oma meeste murdmaa Nõmmelt Tallinna. Triumfeeris Vene selts Vitjas pikajalgse käsipallimehe Selenoi näol, kellele lõhkikistud pükstes väike Seegner Sancho Pansana järele veeres. Vuras veel rõõmus rida teisigi väikeseltsimehi Falgi aia väravast sisse, kus finish oli väiksesse oaasi peidetud. Et täpne olla, toome umbkaudselt ka ajad: 1. Selenoi, Vitjas, 25.21,5; 2. Seegner, Merkur, 25.46,5; 3. Suik, NMKÜ, 25.51,5; 4. Otsep, Võitleja; 5. Liiving, Floora; 6. J. Neumann, ÜENÜTO. Neljandana platseeris veel vahepeal väljaspool võistlust Spordi Ertis.

Teisel pühapäeval avas TJK ühes oma haruseltsi Merkuriga tänavuse jalgpallihooaja. Kuna TJK rivaal, Sport, oma kestva süstemaatliku treeningu näol TJK loorberite alla miini kaevab, ruttas TJK treeningust hoolimata võistlemise agaruse rekordi võtma. Peeti matsh. Tulemus oli Merkuriga 2:2. Nähtavasti jäi peale publiku ka võistlejatel endil mängust lääge mulje sedavõrd, et üks mängijaist ühe kohaliku lehe veergudel teatas TJK vormi sarnase olevat, et igalt seltsilt lüüa võib saada.

E. Spordileht hoiatas TJK't juba läinud aastal treeninguta võistlemise eest. Siis suutis meeskond kevadise alavormi järele ennast sügiseks ainult võistlemisega meie olude kohta siiski hiilgavasse konditsiooni upitada. Kas sarnane nähtus aga ka tänavu kordub, on küsitav. Kui tänavu pealegi TJK vastasmeeskonnad enam samasugust taktikat ei tarvita. Kui

aga vana tarkussõna jõusse jääb, et kõik kordub, selle hulgas ka meie jalgpallisavutused, siis on kogemuste kohaselt prognoos jalgpallihooajaks järgmine: Kevadel on parim meeskond Sport, kesksuvel Kalev ja sügisel TJK...

Kolmandal pühapäeval korraldas Kalev oma 4-kilomeetrilise murdmaa Pirita metsas. Kaunis ilm, ülev tuju, pinev konkurents. Esimene Feischneri Feliksi võit, kelle näol uut heledat komeeti meie jooksutavas nähakse kerkivat. Murdmaameister Paal sai esmakordselt ladusalt lüüa. Pehmel liival kadus Feliks oma hirvesammuga Paali eest päris vaimustava lõpuspurdiga.

Igatahes on Beldsinski kena leid meie õredas jooksjate peres. Kas temast mees pikematele maadele või keskmaadele kerkib, on praegu veel lahtine. Igatahes on viimased ta stiilile vast sobivamad. Mehe kohta kõneldakse, et ta tiisikuse tõttu on väeteenistusest vabastatud ja üks kops sellest taudist tunduvalt kannatanud. Seda imetlemisväärsem mehe jooksuvõime. Muuseas jääb Beldsinski vist kolmeks kuuks metsikuks, võistluskõlbmatuks. Ta registreeris ennast kevadel Sporti, kuid hakkas hiljem enam Kalevit sümpatiseerima ja läks sinna üle. Nii ei saa Beldsinski võimeid kevadpoolsetel võistlustel näha.

Pirita jooksu tagajärjed olid: 1. Beldsinski, Sport, 14.20,4; 2. Paal, Sport, 14.43,8; 3. Rebas, Kalev, 14.51,6; 4. Estam, Kalev, 14.58,2; 5. Räästas, Kalev, 15.12,0; 6. Gern, Sport, 15.17,0.

Pühapäeval, 24. aprillil läks Ekraaveliudu korraldusel murdmaa esivõistlus Kassisaba heinamaadel, kus seni on 1920-st aastast saadik Paal järjekindlalt triumfeerinud. Ka nüüd oli ta juba veebruarist kuuldavasti oma spetsiaalala vastu valmistanud. Saabus aga fiasko. „Palliporimine“ on aasta jooksul Paalilt rõõvinud nähtavasti ta sammu edasijõudvuse ja raskepärase tõntsakuse, mis alati Paali stiilis on tunda annud, domineerimisele viinud.

Iseenesest oli tänavune esivõistlus nõrgem eelmistest aastatest. Laurson, kes sidepataljonis telegrafistina endale paelu õlale teenis, on vähe veel harjutada saanud. Beldsinskile on see maa vast natuke pikk ja raske.

Start võeti Falgi aias täieliku matuse tempoga. Esimene poolmaad (4 km.) läks mugavas sörgis Tartu meistri Laasi juhtimisel üle 17 minuti Tondile. Tagasi pöördes hakkas Beldsinski vast asja elustama ja pani õige tempo sisse. Sellest sai Laas piste ja Laurson ning Paalgi purunesid kannult. Laurson rääkis, et ta kangelaslikult võidelnud iseendas painajaliku sooviga jooksu katkestada. Kannatas siiski kriisi välja ja püüdis Beldsinski 1 kilomeeter enne finishit Endla tänavu ülesõidul kinni. Siis tõusis eneseteadvus ja arenes lõpuks parajaks võiduks, millele Beldsinski hea spurt enam peale ei hakanud. Paal tuli omaette jookstes kolmandana.

Saavutused: 1. Laurson, Kalev 32.26,1; 2. Beldsinski, Sport, 32.36,; 3. Paal, Sport, 32.51,0; 4. Rebas, Kalev; 5. Ertis, Sport; 6. Laas, Kalev.

Peale lõunat korraldas kaitseliidu Tallinna malev teatejooksu 10×500 mtr. ümber Tallinna. Korra mõne aasta eest

nii populaarne jooks Spordi ja Kalevi vahel on nüüd auhinna jäädaval Spordi kätte minekul soikunud. Kuid vanad rivaalid olid uue auhinna lagedale tulekul kaitseliidu osadena endid sirgu ajanud — Kalev Kalevi malevkonna ja Sport Lõuna malevkonnana. Võitjaks osutus Kalev koosseisus: Tiisfeldt, Huuk, Koltshin, Palm, Estam, Räästas, Palmberg, Seiler, Villemson ja Rähn. Aeg 12.13,4. Lõuna malevkonna aeg 12.44,0. Kolmas Tehniline malevkond 13.22,7 ja neljas 1. malevkond 13.52,0. Kaitseliidu auhinna omandas jäädavalt Kalevi malevkond, kuna selleks arvesse võeti ka 1925. aastal peetud meeskonnajooks Kalevi aiast Kaarli kirkuni ja tagasi.

Oleks soovivat, et ümber linna teatejooksule mõni uus rändauhind välja pandaks, kuid siis juba kaks või kolm korda mehi lastaks ümber linna joosta — 20×500 või 30×500 mtr., mis nimetatud jooksu märksa huvitavamaks võiks teha, konkurentsi tasandada ja uute meeste väljapanemist võimaldada.

Pikk rida uusi spordisündmusi ootab järke, — kui aga ilmad veidigi kristlikumaks muutuksid!

Tallinna koolinoorsoospori juubelpäev.

TKSÜ viis aastat.

Neil päevil möödus viis aastat Tallinna suurema õpilasorganisatsiooni — keskkoolide spordiringide ühingu tegevuses. See aeg on võrdlemisi lühike, kuid siiski küllalt pikk, et väikest ülevaadet teha möödunud tegevusest spordi, selle järjest edeneva ja progresseeruva liikumise, alal. Tarve asutada spordiringe koondavat organisatsiooni kerkis üles tolleagestest põnevatest päevaküsimustest ja üldisest olukorrast meie tolleagestes noorsooliikumises.

Enne töötas Tallinnas koolinoorsoo spordi alal Tallinna koolinoorsoo liidu spordi sektsioon, (nagu praegu Tartuski J. P.), kes oma ülesandega ka küllalt rahuldavalt hakkama sai. Kuid seal hakkasid puhuma teised tuuled. Radikaalsed noorsoo tegelased — koolinoorsooliitlased, asusid, õhutatuna meie boheemkonna sõjakäigust spordiliikumisele, spordi vastu eitavale seisukohale ja hakkasid miniatüüris tarapiitlaste sõjakäiku kordama. Loomulikult koolinoorsoo sportlaste ja nende organisatsioonide vastu. Selle kalalategi tulipunktiks oli kuulus Viljandi kongress, kus sporti eitav seisukoht suure hääleenamusega vastu võeti, skoutline liikumine kahjulikuks tunnistati jne.

Loomulikult ei võinud sportiv koolinoorsugu passiivseks jääda ja üldiselt protestides lõpetati ühendus koolinoorsooliiduga.

Varsti peale selle tõsteti aktiivsemate koolide spordiringide tegelaste poolt mõte, uut, iseiseisvat sportlist keskorganisatsiooni asutada. Mõte leidis pooldajaid ja 1. aprillil 1922. aastal peeti uue keskkoolidevahelise sportlase organisatsiooni asutamispäevaks kõigi Tallinna keskkoolide esitajate koosviibimisel ära. Koosolekut võttis osa ka vanemaid sportlasi-pedagooge.

Sellest peale algaski T. K. S. Ü. — Tallinna Keskkoolide Spordiringide Ühingu — reguläärne tegevus. Nüüd on asutamispäevast möödunud viis aastat, mille kestel on suudetud ja jõutud paljugi loovat ja arendavat tööd ära teha. On korraldatud iga aasta jalgpalliturniire, kergejõustiku, käsipalli, ping-pongi jne. võistlusi. Praegu on tegevus täies hoos. On möödunud küll juba kibe käsipalliaeg ja suvehooajani on veel aega, kuid tänavu lasub TKSÜ õlgadel raske ülesanne: ülemaalse koolinoorsoo spordiolümpiaadi korraldamine Tallinnas. Möödunud tegevust ja tööd arvesse võttes, peab eeldama, et ka see raske ülesanne tal õnnestub.

Noored oma isetegevuses on näidanud üles suurt aktiivteeti, töötahet ja indu. Jäägu see püsima veel, suurenegu ja paisugu vägevaks laiviiniks, siis kasvavad meie noortest väärilised, võimsad järeltulijad meie spordiliikumise teerajajatele — pioneeridele, kes suudavad täita oma kohta kodu ülesehitamisel ka teistel aladel. Takistused ärgu heidutagu noori, sest ainult üle tõkete viib tee võidule.

Per aspera, ad astra — edasi tähtede poole!
Joh. Pillikse.

Austria – Ungari 6:0 (4:0).

(E. Spordilehe Viini kaastööliselt.)

Vessely murrab Ungari kaitseliini st läbi, jättes seljataha Fogl II.

59. Austria—Ungari jalgpallimaavõistlus lõpes Austria enneolemata triumfiga. Senise suurima võidu oma põlise rivaali üle pühitses ta 1902. a., millal Viin Budapesti 5:0 löi.

Tänavuaastane maavõistlus peeti nagu kõik suuremad mängud Hohe Wartel. Vaatamata mitte kõige selgema ilma peale, oli jälle 45.000 pealtvaatajat võistlusele ilmunud. Ja nad ei kahetsenud, et olid tulnud, sest Austria rahvusmeeskond mängis oma parimat mängu üldse. Meeskonnas ei olnud ainustki nõrka punkti. Ka siis, kui edurivis ainult veel Wessely ja Horvath mängisid, oli ungarlaste värav alatasa hädahohus. Nüüdses rahvusmeeskonnas mängisid ainult 2 meest kaasa, kes õnnetuma võistluse Tshehoslovakkia vastu kaasa olid teinud.

Meeskondade koosseisud olid järgmised:

Ungari: Beneda; Fogl II, Fogl III; Borsanyi, Lutz II (kõik Ujpest), Obitz (F. T. C.); Raszo (FTC), Molnar (Hungaria), Don, Schlosser, Kohut (kõik FTC). Pärast mängis Molnari asemel Opatata (Hungaria).

Austria: Saft (Amt.); Rainer, Blum (Vienna); Richter (Rapid), Hoffmann (Vienna), Geyer (Amt.); Weisz (W. A. C.), Rappan (Wacker), Iiszda (F. A. C.), Horvath (Simmering), Wessely (Rapid). Pärast mängis Iiszda asemel Sindelar (Amt.).

Vahekohtunik Cejnar (Tshehoslov.).

Ehk küll ungarlastel tuul tagant oli, jõudsid austerlased pea vastase värava ette. Rappan mängis enese meisterlikult vabaks ja tormas üksinda Beneda pühaduse poole. Värav näis möödapääsmatu olevat, kuid päris imekombel suutis ungarlane palli veel kuidagi korneri juhtida. Nüüd tungis ka väle Kohut Richterist mööda. Tema terav löök sattus aga just Safti pihku. See juhtis palli Horvathile, kes ta Wesselyle lükkas. Väle ääretormaja löi teravalt läbi Fogl II jalgade värava parema nurga sihis, kuid jälle suutis Beneda suure õnnega päästa. Pall satub jälle Horvathile, kes ta Iiszdale passis. See söötis kenalt Wesselyle, kes kiirelt palli korneri toimetas ja ta sealt kenalt värava alla löi, kus Iiszda ta püüdnud peaga nurka juhtis. 29. minutil löi Wessely ühe oma kardetava korneri, mille tulemus oli Rappani peaga löödud värav. Juba 3 minutit hiljem löödi kolmas värav. Beneda oli kukkudes ühe terava pommi rusikaga pareerinud. Pall sattus Iiszdale, kes ta tugeva löögiga postide vahele ajas. Nüüd alles algas pär's tormijooks ungaslarte värava poole. Ühel heal väravalõõmise võimalusel sai Iiszda Fogl III käest rängasti vigastada. Edurivi tuli nüüd juhtima Sindelar, kes kohe oma fenomenalse tehnikaga publiku poolehoiu võitis. Ta vedas imekergelt palli kahest vastasest mööda ja lükkas ta siis Rappanile, kes kiirelt värava poole löi. Pall põrkas postist tagasi ja Sindelar tahtis ta peaga värava poole juhtida. Olles nii õhus, sai ta aga sarnase tugeva hoobi vastu põlve, et tema nagu kott maha kukkus. Lööja oli Fogl III. Cejnar andis penalty, mille Blum platseeritult võrku löi.

Teine poolaeg algas jälle viinlaste pealetungiga. Nad mängisid nüüd otse ideaalselt kokku. Rappan, Weisz ja jälle Rappan saatsid teravad pommid ungarlaste värava pihta. Beneda päästis aga meisterlikult. Küll katsus Kohut oma edurivi enesega kaasa kiskuda, kuid kõik asjata, sest iga katse läbitungis jäi juba poolkaitsjate juures peatuma. 12. minutil oli jälle nurgalöök ungarl. kahjuks. Wessely löök langes kellestki puudutamatu värava ülemisse pahemasse nurka. Juba siimaani mitte fairilt mänginud Foglid lähevad nüüd päris tooreks. Rappan oli just peaga palli löönud, kui ta Fogl III tagant sarnase tõuke sai, et ta näo peale kukkus ja oma nina ja ühe silma tugevalt vigastas. Mees kanti verise näoga platsilt ära. Paari minuti järele tehti ka Weisz võistlusvõimetuks. Pärast maru sattus aga publik, kui Sindelar Fogl II toore froul tõttu platsilt ära kanti. Nõutakse tormiliselt ungarl kaitsjate karistamist. Cejnar teeb aga ainult märkused mõlematele. Kaks tormajat on veel austerlaste edurivis ja needki on kehaliselt nigelad. Kuid siiski on ungarl värav alatasa hädahohus, sest Wessely ja Horvath mängivad viie eest. Ungarlased ei saagi palju üle oma poole. 29. minutil on edurivis jälle 4 meest. Sindelar mängib nüüd paremat äärt, kuna Weisz ja Horvath kesktrioot moodustavad. Pahemal äärel mängib ikka Wessely. 39. min. oli Wessely jälle kord kaitsjad oma taha jätnud ja palli Horvathile passinud, kes ta volleyga postide vahele lööb. Suur juubeldus pealtvaatajates, sest polnud ju „Hansi“ veel ühtki väravat löönud. Veel mõned minutid pinevat võistlust ja parim mäng, mille ial üks Austria rahvusmeeskond on mänginud, on lõppenud.

Austria meeskond moodustas seekond täielise terviku. Polnud ühtki nõrka punkti. Iseäran's väljapaistvalt töötasid Blum, Hoffmann, Geyer, Wessely, Iiszda ja Rappan. Sindelar sai kohe vigastada, kuid sellegi peale vaatamata oli ta väljapaistev. Ungarlastel rahuldusid ainult Beneda, Fogl'id, Kohut ja Opatata.

Parim mees väljal oli Blum.

A. V.

Spordiäri RESEV-RESEL

Tallinn, Toompuiestee 19, telef. 20-19.

Soovitab oma valmis-
tatud spordi ja võim-
lemise abinõusid.

Tallinna naismängijaid Tartus.

23. skp. võitis tugeva mängu järele ÜENÜTO naiskond Tartus E. akadeemilist spordiklubi võrkpallis 15:11, 11:15, 15:4 ja korvpallis 21:6 (10:2). 24. skp. mängisid tallinlased samas koosseisus, kaitstes Tall. t. kom.-gümn. värve Tartu tüt. gümn. vastu. Tagajärg Tall. t. k.-g. kasuks võrkpallis 15:4, 7:15, 15:8 ja korvpallis 16:7 (7:6). Meeste võrkpallis võitis Tartu NMKÜ — Tartu Kalevit 15:1, 15:8 ja 15:11 ja seminar — Treffneri gümn. 11:15, 15:11, 15:12.

Ping-pong Viljandis.

Interklub ping-pongis ÜENÜTO—Viljandi kaitseliidu spordiklubi vahel Viljandis 24. skp. andis tallinlastele võidu 6:0. ÜENÜTO koosseis oli: Haas-Klõscheiko-Kalm, viljandlastel: Koort-Sepp-Saun. Samal päeval peetud rahvuslisi ping-pongi võistlusi võitis Haas, lüües finaalis Klõscheikot 17:21, 17:21, 21:8, 21:14, 21:18 (mõlem. ÜENÜTO-st).

Jalgpalli vahekohtunikudest Inglismaal.

Kõigist sportidest harrastatakse Inglismaal kõige enam jalgpalli. Ta on sõna täies mõttes rahvasport. 30—60.000 pealtvaatajat on harilik norm igal vähegi tähtsamal matshil. Jalgpalliliidus on registreeritud üle 800.000 tegeliku mängija, neist 8000 professionaali. Amatöörid jagunevad mitmesse klassi, profid kolme divisiooni, liigasse. Ka vahekohtunikud on klassidesse jaotatud. Klassi vahekohtunikuks ei ole aga sugugi kerge saada.

Enne kui sportlane tahab vahekohtunikuks hakata, peab arst teda selleks terviselisest seisukohast atesteerima. Siis käib ta vahekohtunikude kursustel ja annab katsekomitee ees eksami. Selle järel asub vahekohtunik praktikatele katsetele. Kui ta võimed leitakse rahuldavatena, lubatakse teda amatööride madalamate klasside mängu juhtima. Kogemuste suurenemisega tõuseb ka ta klass. Enne kui profide vahekohtunikuks saada, peab ta pikemat aega olema edukalt amatööre refereerinud. Siis määratakse ta kolmandasse liigasse piirikohtunikuks. Uue eksami järel tõuseb ta kolmanda liiga vahekohtunikuks, siis jälle piirikohtunikuks teise liigasse jne. Ikka tuleb tal uusi eksame anda teoreetiliselt ja praktiliselt, mis ka ta füüsilisi võimeid kontrollivad.

Mängude üle tuleb klubidel lisaks vahekohtuniku raportile mängukirjeldus liidule saata, milles vahekohtuniku võimet hinnatakse. Kui üht vahekohtuniku mitu korda on järjest halvasti takseeritud, kustutatakse ta vahekohtunikude nimekirjast.

Penarolil ei vea.

Uruguayi meistermeeskond Penarol, kes oma Euroopa turnee kaotusega Viini koondusele alustas, saab kaotusi üksteise järele. Münchenis pidi ta sealselle Bayernile 30.000 pealtvaataja ees kapituldeerima 1:2 (1:1), Hamburgis Sp. V-le 2:3, Dresdenis Sp. C-le 1:2 ja Berliinis Herthale 0:1.

Ateenas

võistlesid inglise üliõpilassportlased. 100 mtr. võitis Oakley 11,4, 800 mtr. Lowe 2.03,2, 400 mtr. tõkkeid Burghley 56,0, kuuli Wood 13.84 ja 5000 mtr. Thomas 16.07,4, kuid teivas püstitas kreeklane Kerayannes uue kodumaa rekordi 3.62.

— Tshehoslovakkia löi pühapäeval Ungarit jalgpalli maavõistlusel Praagas 4:1 (3:1).

— Prantsuse — Itaalia jalgpalli maavõistlus andis pühapäeval Pariisis viigi 3:3 (1:2).

— Iiri — Itaalia B võistlesid pühapäeval jalgpallis 1:2 (1:1).

— Itaalia — Poola kergejõustiku maavõistlus peeti pühapäeval Roomas. Võitis Itaalia 74:54. Kõrguses püstitas Palmieri Itaalia rekordi 1.85.

— Holland-Tshehoslovakkia asjaarmastajate jalgpalli maavõistlus andis eelmisele üllatavalt suure võidu 8:1.

— Clarence De Mar võitis Baltimore maratonil (26 miili 385 yardi) 2.43.49,8. Teine Michelson. Selle maa rekord kuulub Zunale 2.41.39,4.

— Erminio Spalla, end. euroopameister raskemaalus, kaotas River Platas Campolole 7. roun-
dil k. o.

— Ungari jalgpalliliit on läbikäimise Saksa jalgpalliliiduga lõpetatuks tunnistanud selle loobumise pärast kokkulepitud Budapest-Berliini mängust.

Eesti maadlejate edukaim Soome reis.

5 teist ja 2 kolmandat auhinda. Käpp võitis Soome „maadlusinseneri“ Frimani.

Frimani võitja Osvald Käpp.

Järjekindla treeningu järele tõusis asjameses ringkonnas soov meie maadlejate praegust vormi tugevamas võistlustules kord proovida. Valiti selleks Helsingi atleetklubi pühadeaegsed võistlused. Osa ettenähtud mehi ei saanud sõita, kuid suurel reedel asusid laevale: Käpp, Praks, Kusnets, Kursmann ja Pohla. Helsingis lisandus trupile veel seal elav Loo.

Laevasõidu tagajärjel kõikusid veel teisel päevalgi Helsingi tänavad meie meeste jalgade all, kuid esimeseks pühaks, mil võistlused algasid, oli olemine juba normaalne. Vahepeal oli saunades ka tarvilik võistluskaal aurutatud. Kaalumine oli kell 10 hommikul. Võistlused peeti Soome operis.

Loosinumbrid ei sattunud Eesti maadlejatele just soodsad — viisid neid kohe kõige tugevamate meestega kokku, mis head ei näinud töötavat.

Esimesena rakendus töösse Käpp, kellele Soome olümpiamees Toivola vastu ilmus. Viimane alahindas igatahes Käppa, kuid kui see oli korra Toivolat juba nupust ja paar korda lindenist löönud, oli hilja juba asja parandada. Käpa ilus töövõit. Rida järgmisi mehi prantsatas Käpa käes selili. Viimaks tuli vastu ilnameister Vesterlund. Täielikult ühejõuline matsh, kuid soomlane oskas paremusest simuleerida ja töövõitu omandada. Ta ajas nimelt käed Käpa kaenla alt läbi, tahes nagu seda püüda lindenile. Käpp pidi muidugi veidi alla kükitama. Seda momenti kasutas aga Vesterlund Käpa edasitruugimiseks põlvedega, mis mulje jättis, nagu taganeks Käpp.

Praks pidi töökaotuse, olgugi napi, nii Toivolalt kui Vesterlundilt vastu võtma ja võistlusest taanduma. Ei või öel-

da, et mees seejuures halvasti oleks maadelnud, saatuse otsustas aga ikka parterimaadlus.

Kusnets sattus kohe Soome maadluskuninga Kokkisega kokku, kes seni Kusnetsist 3 korda alla 5 minutit võitnud. Seekord otsustas Kusnets kaasvõistlejate õhutusel vapramini vastu panna. Saatulik 5. minut möödus õnnelikult, ka 10 minutit ei annud Kokkisele märgatavat ülekaalu. Parterimaadluses 3+3 min. oli Kokkinen parem, kuid selle kustutas Kusnets jälle püstimaadlusega. Kokkise töövõit. Soome maadluskangelane pidi aga Ungari juristilt Ladislaus Papp'ilt seljakaotuse 1.39 vastu võtma eestvõöst ebaõnnestanud nupuvõtte järel.

Kursmann otsustas Kokkise vastu välja minnes kõik kaalule panna. Sähmas kohe mehe käeandmise järel lindenile, püsti tõustes kohe teist korda ja jälle kolmat korda — ning oli ise selili.

Loo on viimasel ajal taktiliselt ja tehniliselt hästi edenenu, kuid tal puudub füüsiline jõud, ilma milleta ikka kõrge klassi ei saa tõusta. Püsiv Vecksten sai tema üle töövõidu, mis iseenesest ebaõige oli. — Veckstenil ei olnud ühtki puhast võtet, Lool neid kaks. Vecksten on tüübiline töövõidu pusija, kel mõttessegi vist ei tule vastast selili panna.

Pohla oli loosiga õnnelaps. Nyström ja Ungari doktor Bado saavutasid ta üle töövõidu, kuid mees jäi kolmandaks. Vähemad vennad lendasid ta alla selili.

Võitjate nimestik oli järgmine:

Kärbeskaal — 1. Pappinen, 2. J. Ryhänen, 3. Lahtinen.

Sulgkaal — 1. Ahlfors, 2. Kähkönen, 3. A. Ryhänen.

Kergekaal — 1. E. Vesterlund, 2. Käpp, Eesti, 3. Latosuo.

Kergekaal — 1. Papp, Ungari, 2. Kokkinen, 3. K. Vesterlund, 4. Kusnets, Eesti, 5. Nykänen.

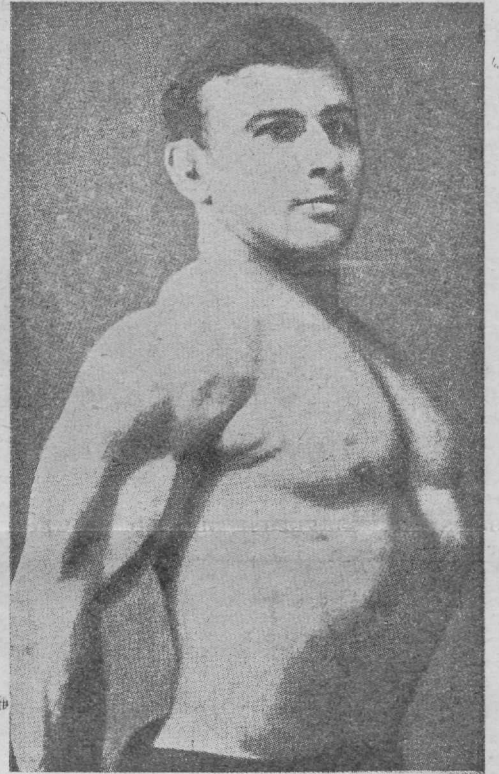
Poolraskekaal — 1. Vecksten, 2. Loo, Eesti, 3. Juvonen.

Raskekaal — 1. Nyström, 2. Bado, Ungari, 3. Pohla, Eesti, 4. Sihvola.

Kesknädalal, 20. aprillil sõideti Viiburisse edasi, kuhu Viipurin Voimalijat oli kutsunud oma rahvusvahelistele võistlustele. Õhtuks jõuti sinna.

Laupäeva hommikul kell 9 oli kaalumine, õhtul algasid võistlused.

Käpp sai siin oma hooletuse tõttu Toivolalt töökaotuse, lastes ennast algsel minutitel eestvõõga kord lüüa. Pealetung lõpupoole ei leidnud enam tunnustust. Võib aga öelda, et Käpp on parem maadleja kui Toivola. Üllatusmatshiks kujunes Käpp — Friman, kus „maadlusinsenerilt“ loodeti ladusat seljavõitu juba tuska sünnitanud eestlase üle. Mindi kokku. Vaevalt on kulunud 1½ minutit, kui Käpp Frimani seljataha kiirelt lipsab ja lindeni selle maha virutab. Niipea, kui Friman tahab ennast püsti ajada, järgneb uus linden. Viimaks saab Friman üles ja hakkab kõike välja pannes peale tungima. Kuid Käpp viib kuulsuse veel 2 korda parteri ja säilitab paremuse. Töövõit. Üks Viiburi kohtunik sõandas siiski veel töövõitu Frimanile märkida. Vaevalt oli üks paar vahet, kui Käpal tuli E. Vesterlundilt vastu minna. Käpp mõtles kord loobuda,

Kokkise võitja ungarlane Ladislaus Papp.

kuid läks teiste ergutusel välja ja maadles veel pareminigi kui Helsingis.

Praks kaotas jälle tööga E. Vesterlundile ja Toivolale 3+3 min. tööga.

Kusnets võitis tööga Soome meistri Nykäse, kuid langes Kokkise vastu selili. 10. min. püsti läks ühejõuliselt, esimene 3 minutit, mil Kusnets peal oli, ei annud tagajärge, kuid niipea kui Kusnets alla läks, tuli talle 10. sekundiga kaotus. Papp loobus Kusnetsi vastu maadeldes 17. minutil. Selle aja jooksul oli kumbki jõudnud üksteist tunnustamatult selili lüüa.

Kursmann esines edukalt ja pääsis Nykäsest auhinnastamisest ettepoole (5. ja 6.).

Pohla oli jälle õnnelaps loosi tõttu. Pellise vastu maadles ta hästi. Lõi selle ka selili, kuid see oskas ennast mati äärele poetada, millega võitu ei loetud. Lõpuks saavutas Pellinen töövõidu. Juvosest saavutas Pohla töövõidu.

Loo esines seekord raskekaalus. Vecksten lendas kord nupust ja käis ka parterist sillast, kuid talle määrati ikka töövõit. Bado üle sai Loo paremuse.

Võitjate nimestik:

Kärbeskaal — 1. Pappinen, 2. Savolainen, 3. Lahtinen.

Sulgkaal — 1. Kähkönen, 2. Kakkonen, 3. A. Ryhänen.

Kergekaal — 1. Friman, 2. Vesterlund, 3. Käpp, Eesti.

Keskekaal — 1. Kokkinen, 2. Kusnets, Eesti, 3. Papp, Ungari.

Poolraskekaal — 1. Pellinen, 2. Pohla, Eesti, 3. Juvonen.

Raskekaal — 1. Vecksten, 2. Loo, Eesti, 3. dr. Bado, Ungari.

Reisi võib üldiselt suuresti kordaläinuks pidada. Ta näitas, et kui senine harjutamise hoog jätkub, siis meie maadlejatel võrdlemisi head väljavaated Amsterdamil olümpiaadil võivad avaneda.

Kuulitõuke tehnikast.

Saksa spordiõpetaja R. J. Hoke, kes pikemat aega Ameerikas treeneriks olnud, kirjutab kuulitõukest järgmist:

Kehakaal, keha suurus, kiirus ja vastav kvantum eksplodeeruvad jõudu moodustavad hea kuulitõukaja. Kogemused näitavad, et senised tagajärjekamad kuulitõukajad enamasti väljapaistvate omadustega mehed on olnud. Kuid meie leiame ka rahvusvaheliste meistrite hulgas võrdlemisi väheldasi inimesi. Viimased näitavad, et erakordne kiirus ja osavus kaks eriti kaasaskäivat tegurit kuulitõukes on.

Kujukamalt näitab seda Clarence Houser, olümpiavõitja, kes 180 sm pikk ja 79 kg. raske, kuid kuuli üle 15 mtr. piiri lennutab. Kuigi teda kui viskefenomeeni tuleb vaadelda, peab ometigi selgusele jõudma omaduste üle, millega see mees omi saavutusi puistab. Lawson Robertson, kuulus Ameerika olümpiatreener, iseloomustas mulle seda tõukajat sõnadega: „Kiire kui välg ja elastiline kui terasvedru, ühendatud perfekt stiili ja jõuga.“ Kes Ameerika viskekooli lähemalt tunneb, teab, et see tema kaaluva- maid tunnuseid on. Peamomendid soodsa raskuspunkti asetamise kõrval hüppel on välgikiire sirutus- ning pöördetöö tõukel.

Enamus meie kuulitõukajaid käsitab kuuli liig raskepäraselt. Neil puudub pehme ja sulav liigutuste täitmine. Tõuge tundub neil seepärast enam gümnaastilise, ilma hoo ja elaanita. Ameerika kool paneb hüppel väga palju rõhku hoojala (eelpoolse) kasutamisele. Ta oskab ka selle tõttu paremini „raskuse taha minna“. Samuti näen ma, et enamus meie tõukajaid ennast tõuke algul liig tardunult hoiab. Ameeriklastel sirgub tõukel keha kui vabastatud terasvedru tõukel. Ameerika kuulitõuget võib rebimise kiirete liigutustega raskustõstmisel võrrelda.

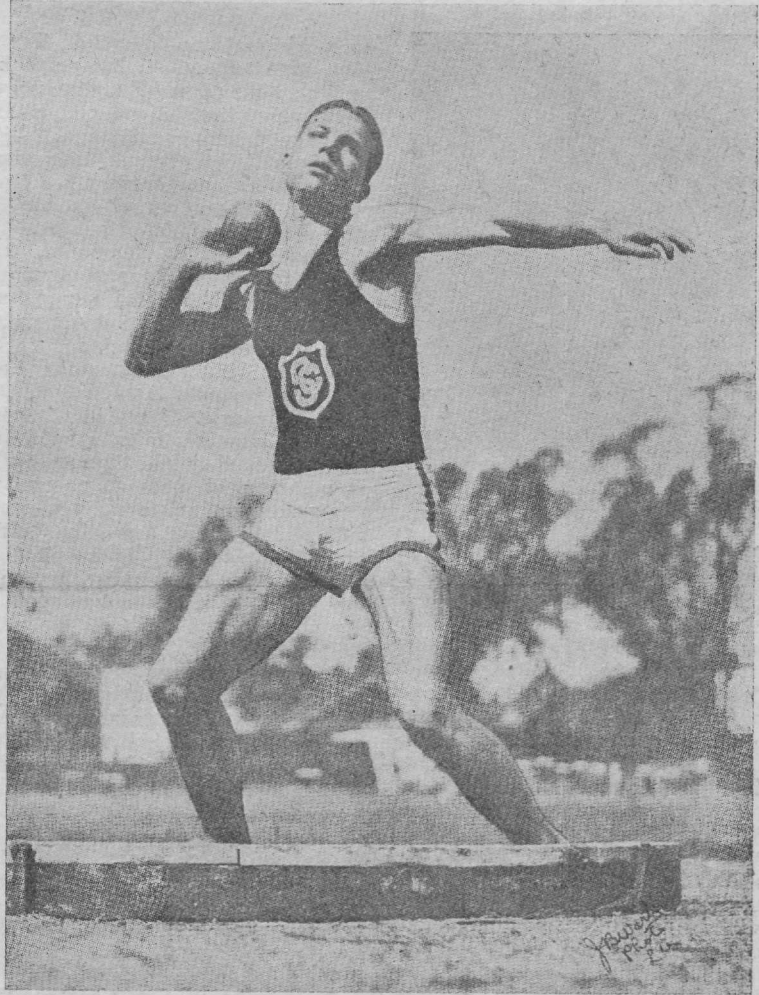
Omadus hüppel „raskuse taha minna“, on kaaluvaim nõue hea tõuke saavutamiseks. Kuid kui saatvad liigutused sellel mitte küllalt suure kiirusega ja sulavusega ei sünni, saavutatakse edu ainult osaliselt. Keharaskus ja jõud aitavad üksi väga vähe.

Keharaskuse ja jõu õige kasutamise oskus omandatakse vaid paljuaastase harjutamisega. Kuulitõukaja peab seepärast püsivalt oma stiili parandamisega tegevuses olema.

Kuulitõuke tehnika ei ole seni tegelikult peale vähetähtsate muutuste hoojala kasutamisel midagi kaaluvat tegelikult näidanud. See neetud rippuvus harjunud primitiiv tehnika küljes on olnud ka keskparaste tagajärgede põhjuseks viimase viieteistkümne aasta jooksul. Parimad saavutused kõiguvad läbistiku 14—15 m. vahel, seega vähemalt pool meetrit allpool paljude aastate eest püstitatud R. Rose'i rekordi. Enam kui 15 mtr. on harukordsetel juhustel tõuganud ainult mõned Ameerika atleedid.

Üks tüüp kuulitõukajaid töötab põhimõtte järele, et lõpupöörde tähtsaim faktor on. Seepärast on kõigil sissejuhatavatel liigutustel kuni pöördeni ainult kõrvaline tähtsus. Kogemused õpetavad aga, et kiirus algusest kuni lõpuni kõige oluliselt mõjuvam saavutusele on.

Kuulitõukaja võtab algseisaku ringi

Clarence Houser kuulitõukes.

tagumise serva juures, millel ta tugejal (harilikult parem jalg) paralleelselt ringi servale on; kere vasak külg näitab tõuke suuna. Vaba vasak käsi tõstetakse ette — üles. Hüppel on selle käe ülesanne, keha tahapoole viia, et raskuspunkt mahalaskumisel täielikult paremale jalale langeks — keharaskus seega kuuli taha asetuks. Põlved on sel momendil ameeriklaste juures tugevasti paenutatud; meil aga enamasti väga vähe. On igatahes ka väga raske suure kiirusega ringis hüpata, kui algseisakus jalg liig tardunult hoiti. Lõtv algseisak ühes hea raskuspunkti asetamisega toob kaasa kiire ringi läbistamise.

Ameerikas oli varem üldiselt kombeks ja tarvitatakse ka tänapäev paljude atleedide poolt, teiste hulgas ka Hartranfti poolt — sissejuhatava alghoona hoojalga kõrgele ja kaugele ette vibutada, et selle järele energiliselt teda keha taha viia. See sissejuhatav jalahoog pidi, vaatamata et ta hüpet väga soodustas, kuid tasakaalu halvasti mõjutas, paremate meetodite ees taganema. Palju tulusam sissejuhatav jalatöö on kaarekujuline hoovõtt jalaga. Siin viiakse hoojalg algseisakust tugejale ette ja siis jõurikka kaarhooga tahapoole, tugejale taha. Liigutust saadab vasaku käe vibutamine rinna ette. See kutsus esile väga kiire stardi. Tugejal on seejuures kas kogu aeg paenutatud, või võtab vabalt paenutatud seisaku kaaretaolisel hoojala vibutusel.

Ameerikas võib näha, samuti ka Rootsis, kuulitõukajaid, kes sellest kirjeldatud üldtarvitavast stardipositsioonist loobuvad ja enam kiirusfaktorit hüppel kasutatavat pöörde arvel. Seda meetodi tarvi-

tab ka Bertil Jansson. Need atleedid võtavad algseisaku rinnaga tõukesuuna poole; mõlema jala kannad on seejuures enam-vähem tagumise ringi ääre läheduses. Kehahoid on sirgem, kuid vabam; jalamuskulatuur lõdvestatud. Vasak käsi hoitakse kõrgele ette — üles ja on samuti lõdvestatud. Hoojalg tõuseb nüüd kerge hooga ette ja viiakse siis otse kaugele taha. Seda liigutust saadab vasaku käe vibutamine küljele — taha.

Niipea kui jalg hoo lõpetab, peab kere veidi ettekummardatud olema, ennast seejuures vähem või rohkem lõdvestades. Vasak jalg viiakse siis, vasakust käest soodustatuna, energiliselt ette ja paremale, kusjuures vasak käsi rinna ette vibutub. Sel stardiliigutusel on jõurikka hoo läbi järelduseks, et kere hüppel tõuke algamiseks paremale heidetakse, keharaskus kuuli taha asetub ja nii keha läbi ringi viib. Selle jalahoo energia on sedavõrd suur, et kui atleet seda mitte küllalt parema jala ja tasakaaluga ei reguleeri, ta tagaspidi maha võib virutatud saada. See hooliigutus on sarnane jalahoole kõrgushüppel.

Hoojala ettevibutamisel on pöid välja sirutatud, ja niipea kui ees on suurim kõrgus saavutatud, käänatakse pöid veidi sissepoole ja samaaegselt on kehapöörde paremale sooritatud. Parema jalga peab hüppel üsna madalalt, peaaegu maad kratsides liuglema. Järgmisel momendil jõuab tõukaja tõuke algasendisse, milleks ta mõlema jalaga korruga maanduma peab. Tõuke algasendis vajub kere sedavõrd paremale, et parem õlg paremast põlvest kaugemal seisab; parem jalapöid on tagasipoole juhitud, kuna vasak jalapöid

Tartu kiri.

Üliõpilaskorvõistlused käsipallis. Kevade meeleolud ja esimesed katsed kergejõustikus.

E. Ü. S. Liivika korvpallimeeskond.

Ei tea kuidas see oli või juhtus, kuid üks kiri on vahepealt kaotsi läinud, milles seletasin üliõpilaste käsipalli võistluste lõppu ja muid vähemaid asju. Seletan lühidalt umbes ta sisu. Üliõpilaskonna meistriks naisvõrkpallis tuli korp. Filiae Patriae ühe kaotusega, võites finaalis Eesti naisüliõpilaste seltsi. Korvpallis võitis Liivika kaks korda finaalis E. Ü. S'i ja tuli meistriks. E. Ü. S. esitas aga protesti, mida pärast pühi arutatakse. E. Üliõpil. selts võitis Ügalat, tuli ka meistriks, kuid Ügala esitas protesti, milles seletati, et Eestis maksva määrustiku järele tuleb servida ühel servijal 2 punkti järjest, millest mainitud võistlusel kinni ei peetud. Nimelt servisid seal paar mängijat 2-punktilise ülekaalu. Protest võeti ka vastu ning võistlus tühistati. Säärasel tõlgitsemisel tekib aga eba-loomulik seisukord. Pärast seisu 14:14 saavutab üks meeskond vaheldamisi servides seisu, noh ütlemele 25:14, kuna teine pärast seda saavutab 2 punkti ühe servija läbi ja võidab seisu juures 16:25 enese kahjuks. Käsipalli liit peaks kiire korras uue 1926./27. ehk 1927./28. aasta võrkkuu ka korvpalli määrused, mis Ameerikas vastu võetud, vastu võtma, et sääraseid arusaamatusi ära hoida.

Nii tuleb uus mäng, mis otsustab meistri koha. Erapooletu kohtunik Tintse aga astus nüüd Ügalasse ja mängib parema mehena, mis E. Ü. S'i võidushansse tublisti vähendab.

Pühad möödusid nii õelda aprilli tähe all. Hommikul paks lumi, õhtul noolim ilm, ning öösel jälle tubli sagar vihma. Oma pühad veetis ka Tartus Eesti kuulsam spordiajakirjanik ning ühtlasi humorist John Killip. Pidi teine ka mürdaad jooksma, kuid vaenekene ei ärganud kella 11 (loe üheteistkümneks) üles. Tõesti väga kahju ja kurb, oleks kindlasti Laasile oma jutu jäärele ära teinud, kuid: "vaim on valmis aga see nõder liha!.. Teisel päeval oli tal Tartu neegri Kilogrammiga treening spordiväljal. Taevane politsei aga ei tahtnud, et sihukesed poluvärnikud spordiplatsi oma patuste kehadega roojastavad ja vaata taevaluugid tehti lahti ning vihma sadas terve selle päeva ning järgmise öö. Katsusid siis mõlemad jonnida, jooksid mõningad ringid ja tegid hüppeid, suuremat sellestki välja ei tulnud, kujunes ainult väikeseks trotsimiseks. Tahtis see Killip veel üleriiklist spordireporteeride streiki ette võtta, reamaksu ning isikuvabaduse tõstmiseks, kuid polnud jälle seda energianatukest. Üks „Rahvalehe“ ja „Võru Teataja“ jõngermann oleks peaaegu ohvriks langenud, kuid suur ahastus tuli ta vaeseke peale ning jättis oma nõu katki.

Rääkis teine veel, et kõige kuulsamad spordiajakirjanikud lasevad end väikeste krutsikutega haneks püüda. Näiteks uisumees Mitt võtis Tammeri sellega sisse, et ilmameister Melnikov olevat Tallinnas Vene saatkonnas ja käivat Mittiga ühes treenimas. Mina jälle naersin, et küll võis see Mitt küll kange veli olla ja Tammer nii armetu.

Nii kujunesid pühad üheks suureks ohvritoomiseks spordijumalale ja preester Killip suitsetas ta nina ees viirukit, kuna Kilogramm vahetpidamatult aevastas.

Tahan nüüd veidi kõneleda neist spordimeestest üldse. Nad on küll ühed imelikud tüübid. Välismaalaste kohta on kõige väiksemadki peensusi teada, kuidas ta hambaharja käes hoiab, kus küljest saapatald kulub ja tuhandeid muid. Eesti meeste kohta ainult nii palju, mis kõvemate keisrite, nagu Lurichi, Neulandi, Klumbergi kohta

käib. Valgustame ka veidi Tartu tähti. Palun juba enne vabandust, kui mõne kohta vahest liiga avalikuks lähen. Suurim kergesportlane, keda Tartu eales kannud, on vist Rahn. Sel mehel on küll äge treening seljataga. Ligi kümne aasta kestel on ta harjutanud ning praegused tagajärjed on hiigla harjutuse viil. Hommikust õhtuni platsis. Kaugus, kuul, teivas, kõik vaheldamisi läbi ning jälle otsast peale. Omaks ideaaliks pidanud ta E. Neumanni, kellele sarnanevat spordidressigi ta kannud ning pilt olnud laual. Ammu see oli, kui tal kaugus alles 4—5.30, 60 mtr. 8 sek. jne. oli. Ent vahetpidamata rabelemine on mehest asja teinud.

Mõned imestavad, miks Roht nii imelikult longates jookseb. Asi on selles, et tal 6-aastasena oli vasakus jalas luutiisikus ning jalg pidi peaaegu juba ära lõigatama. Poiss käis siis keksides paremal jalal. Pärastpoole paranes haigus ja tagajärg, et mees on parem kõrgushüppaja.

Feldmann on mees, kes oma asja teaduslikult püüab võtta. Ameerika ja Saksa raamatute ning ajakirjade abil on ta püüdnud tungida stiili peensusesse, ning paber ja pliats käes katsub järele, kas ei saaks mõnda senti juure võtta.

Omaette fanaatik oli uisumeister Mitt, keda Eestis vist küll kõige mitmekülgsemaks meheks võib pidada. Kergejõustik, ujumine, rattasõit, võimlemine riistadel, käsipall, poks, tõstmine, maadlemine, kihutamine mootorrattal jne., kõiki on ta proovinud ja teab seletada iga mainitud ala peensusi. Hiilgevormi arvab ta saavutatavat oma poolt kombineeritud võimlemisharjutuste ning käikudega.

Ka Laabentil on spordiplats teine kodu. Siin veedab ta päevi, hommikust õhtuni küll kuuli tõugates, hüppates ehk muidu juttu vestes.

On Tarus sääraseid tüüpe, kes kunagi spordiriides pole harjutanud ega üldse võistelnud, kes tahavad ainult siis startida, kui esimene koht kindel on. Mõni neist on, näiteks, ketast üle 36 heitnud, riietega 6 mtr. ümber kaugust, ent võistelda ei taha.

Seda kõike kirjutasin neile, kes armastavad rohkem vahelugemisi ning keda kuivad resultaadid ei huvita. Neile aga, kes tagajärgi tahavad, kolmandal pühäl peetud mürdaaajooksu tagajärjed: 1. Laas, 12 min. 9,4 sek., teine Anon, 25 mtr. järel, 3. Valdner, teisest 20 mtr. järel, 4. Reimann, 5. Laurson, 6. Michelson, A.

Jooks oli äge olnud, Laas ajanud kõva tempo sisse. Michelson, Reimann ja Laurson jooksud raskemat teed mööda. Aega võib 3,5 kilomeetrisel halva tee jaoks kaunis heaks pidada. Kahju ainult, et mürdaa võistlusel ainult need võistlejad, kel lootusi esimeseks tulla. Tähelepanav on, et võitsid tervena noored, eesotsas Laasiga, kellel äge treening seljataga, teine, Anon, on muuseas kurtum („Vaba Maas“ oligi mingipärast ta hüüdnimi Tumm) — noor energiline poiss. Kolmanda koha omandaja Valdner N. M. K. Üst on algaja ning esimene avalik võistlus vanade hulgas, mitte just suure treeninguga.

Nii on suvehooaeg avatud ning järgmine on ümberlinna meeskonnajooks 1. mail. 15. ja 16. mail kavatakse pidada laiaulatuslikku spordi-püha, mille kavas jalgpallivõistlus, teatejooks läbi linna, kergejõustiku võistlused pärast rongikäiku, vettehüpped Vabadussillalt, tervishoiu-auditooriumis spordiliikumist selgitavad loengud ühes filmidega jne. Kava mõeldakse läbi viia kaitseliidu ja kaitseväge osavõttel, nii et esinevate massiliseks töötajate kujuneda.

22. ja 23. on üliõpilaskonna kevadvõistlused, samal ajal ka Kalevi rahvusvahelised kergejõustikus. Harjutasaavutused on emestel kaunis rahuldavad. Feldmann kuulis 13.40 (umbes), ketas ligi 40. Laabenti jutu järele tal kaugus 6.80. Kalkuni ketas näib ka hästi lendavat (41.15). Nooremad — Mägi üle 6 mtr. riietes kaugust, Roht samuti riietega 165 kõrgust. Teised pole veel väljatreeningut alanud.

Jääme siis seekord terveks

Jot Kilogramm,

(kes ka P. K. V. ordu Tartu esitaja).

— Cambridge'i ülikooli jalgpallimeeskond võitis Hannoveri Arminia 2:0 ja kaotas Düsseldorfit Turule 1:4, võitis Berliini Preussenit 3:2 ja kaotas Hamburger Sp. V.-le 1:6.

— Sabaria (Ungari) võistles Viinis ja kaotas Rapidile ja Austriale kumbalegi 2:3. Praaga Slavialt pidi meeskond kaotuse 2:5 vastu võtma.

— Lohmann, end Viini Amateure ilmakuu- lus väravavaht-hiiglane, on nüüd jalgpallile täiesti selja pööranud. Ta on otsitav tennisetreener.

Pühade järelkaja.

Jah, olid pühad, tulid, läksid, said vaevalt mõned munakoksid, kui möödas hele ülestõus ja argipäev on jälle jõus. Kord tegi päike veidi si'mi ja näitas algust spordifilmi, mis seisab suveks vätamisevalmis, kui vemmälvõid meie salmis — et litsu vaid, las' vurada — ja noorusrõõmsalt mürada — kuid külmavanak'se adjunkt veel ajutiseks pani — punkt. Kui lumi, lörts meil tuska tegi, ei toodud siiski välja regi, vaid harrastati teisi alasid ning meisterdati kauneid palasid. Just eestkätt maadlus, number vahva, löi kihama me vennasrahva, kes meie spordist suurt ei hooli ja ülistab vaid oma kooli. Kontvõõrad keset üldist ilu — oli vastuvõtki veidi vilu, kuid minnes lõpuks hoogu vaid varisesid velled loogu ja mitu kuulsat Soome nime tegid läbi uskumatu ime, et matsatasid vastu matti, kui meie meister kargas natti; ei päästnud välja töögi võit, kui kogu aeg on seljas sõit, — nii Käpp meil pookis Friman-Ossi, löi selle lindenitist hoopis lossi. See Soome maadlusele oli plaks, ehk asjast pillatigi sõna, kaks. Võib Amsterdami suhtes tunnistada — me mehed käivad õiget rada.

V—a.

Läti kiri.

Pühade ajal peeti jalgpalliturniir, millest osa võtsid RFK, Makabi—Hakoah kombineeritud Amatiers, LSB. Esimesel päeval võitis RFK LSB't 2:0 (1:0, Makkabi—Hakoah Amatiersi 3:2 (2:2) ja teisel päeval Amatiers — LSB't 3:2 (3:1) ning RFK — Makkabi—Hakoah 5:1 (2:1). Esimeseks tuli RFK, teiseks Makkabi—Hakoah.

Teises turniiris, milles esinesid LNJS, IKS ja Hakoah, löi LNJS IKS'i 4:2 ja IKS Hakoahi 3:1.

Insterburgi (Presi) spordiselts võistles Liibavis, lüües sealset kombineeritud meeskonda 3:2 (2:0) ja Olimpijat 2:1 (2:1).

22. apr. võistles rahvusmeeskond Amatiersi vastu ja võitis 4:1 (2:1). Rahvusmeeskonna koosseis oli: Jurgens; Bone — Lauks; treener Molnar — Stantshiks — Varakajs; Strazdinsh — Zvirgzdinsh — Sheibelis — Pladde — Pavlovs.

Treener Molnar on kutse saanud Leedusse treeneriks minna, mille ta kuuldavasti vastu võtab.

24. aprillil löi LSB Makkabi Hakoahi 2:1 (0:0), RFK Liibavi Olimpijat 3:1 (2:1), LNJS ASK't 3:0 (1:0), kuna Union Amatiers 2-ga 5:5 (1:1) mängis.

Berliini 25 km. tänavajooksul „Quer durch Berlin“ tuli võitjaks Artur Motmillers 1.34.22,2, lüües taani maratonaast Axel Jensenit, kelle aeg 1.36.03,6. Kolmas sakslane Boss. Bukas oli kuues. Vanade klassis oli Tubelis teine, kes 37 a. vana.

Ad. Plum.

O.Ü. „ESTO“

Tallinn, Pikk tän. 47,

Telefon 10-02,

Soovitab kõiksugu spordi-
abinõusid parimatest
kodu- ja väjamaa
tehastest.

Ladus suuremal arvul spordikirjandust.

Pärnu kiri.

Pühad möödusid Pärnus ping-pongi tähe all.

Pärnu parimad ping-pongimehed. Seisavad: A. Poolak, H. Mühlmann, istuvad: V. Leeping, J. Välbe.

Kolmandal pühapäeval peeti Tervise korraldusel Pärnu I kl. meistervõistlusi ping-pongis meeste, millest osavõtjate arv võrdus seitsmele. Puudus senine Pärnu meister ja igakordne võistluste võitja hra Voldemar Leeping, kes pealinna sõjateenistusse läinud.

Meistriks tuli Jüri Välbe, 2. Arnold Poolak, 3. Harry Goldberg, 4. Richard Andresson, järgnevad järjekorras — J. Krakusen nr. 2, D. Krakusen nr. 1 ja H. Mühlmann. Need võistlused olid huvitavamaid ja pinevamaid matshe Pärnus. Mängud lõppesid enamalt jaolt settide vahekorra 2:1 juures. Mõni matsh kestis ligi poolteist tundi, kus pall 4—6 minutit mängus püsis, nagu Goldberg ja Poolaki vahelises duellis, mille võitis Goldberg 2:1, 1:6, 8:6 ja 6:3, kuna teine matsh lõppes Poolaki võiduga 2:1, 6:3, 3:6 ja 6:1. Finaalis heitlesid Välbe ja Poolak, viimane oli veerand- ja poolfinaalis järgimööda oma paremuse Andressoni ja Goldbergiga üle maksma pannud, millele kohe finaali järgnes. Võitis Välbe eelmisest matshist väsinud Poolakit 6:2 ja 6:4. Välbe ja Poolak said eriauhindadena ping-pongi labida kumbki.

Pärnu meistriks meespaarismängus tulid Poolak ja Välbe, võites vastaspaare Andresson-Goldbergi ja Mühlmann-Krakusen nr. 2, kumbagi 2:1.

Segapaarismängu meistriteks tulid neiu Luida Virkus ja A. Poolak, võites üleolevalt Välbeneiu Reinikut 6:4 ja 6:0 ning Krakusen nr. 2 — neiu Gordini 6:2, 6:2. Osavõtjaid 4 paari. Pärnu naismeister Virkus esitas seekord üht oma paremat partiid, kelle teravad surumised vastastele vastuvõtmatud.

9 tundi kestvas võistluses mängis Poolak 17 matshist üheksa, järgneb Välbe seitsmega.

Võistlusi juhtis stud. rer. merc. H. G. Uttopärt.

„Tselluloosi rüütliid“ polnud veel puhata suutnud eelmisest võistlusest, kui järgnes 21. aprillil Tervise ja Makkabi vaheline matsh. Mõlemad seltsid esitasid neli meest. Tervise: Välbe, Poolak, Andresson ja Mühlmann. Makkabi poolt: Goldberg, velled Krakuseni ja Haitovi. Võitjaks tuli ülekaalukalt Tervis 3:1. Sellele järgnesid kohe rahvuslised võistlused Makkabi korraldusel. Võitjaks tuli õnnega H. Goldberg, 2. A. Poolak, 3. J. Välbe, 4. J. Krakusen nr. 2, 5. D. Krakusen nr. 1. Järgnevad Andresson, Mühlmann jne. Osavõtjaid oli 9.

Meister Välbe kaotas juhuslikult poolfinaalis Goldbergile ja Poolakiga mängides sattus hirmsasse mänguhoogu — iga löök vastuvõtmatu surumise ja võitis 6:0, kusjuures vigastas käe (varem oli juba Haitov Poolakiga mängides käe väänanud). Teise seti võitis Poolak 6:3 ja viimases setis loobus Välbe seisuga 2:2 juures — käe

Kiiruisutamise rahvusvaheline ülevaade.

Kas Eesti maailmas neljandal kohal?

500 mtr.

44,7 — C. Thunberg, Soome; 44,9 — H. Halvorsen, Norra, V. Kalinin, Vene; 45,0 — R. Larsen, Norra, J. Melnikov, Vene; 45,1 — B. Evensen, Norra; 45,3 — H. Engnaestangen, Norra; 45,5 — J. Friman, Soome, H. Pedersen, Norra, J. Ballangrud, Norra; 45,6 — G. Holtmann, Austria; 45,7 — R. Olsen, Norra; 45,8 — K. Andersen, Norra, A. Rumba, Läti; 45,9 — S. Moen, Norra; 46,0 — B. Backman, Soome; 46,2 — P. Ippolitov, Vene; 46,3 — J. Korpela, Soome; 46,4 — B. Johansen, Norra, P. Virtanen, Soome; 46,5 — T. Ovaska, G. Jakobson, Vene (eestlane); 46,6 — M. Nielsen, Norra; 46,7 — C. Christensen, Norra, I. Sjöshagen, Norra, K. Falkenberg, Norra; 46,8 — H. Nygren, Norra, A. Carlsen, Norra; 46,9 — U. Pietilä, Soome, G. Kushin, Vene; 47,0 — V. Nygren, Norra, M. Staxrud, Norra, M. Mjelde, Norra; 47,1 — C. Burmeister, Eesti, H. Vauhkonen, Soome.

Viie parema uisutaja keskmine saavutus on üksikutes maades järgmine (sulgudes läinud aasta keskmine saavutus): Norra 45,16 (45,14), Soome 45,78 (45,40), Vene 45,90 (46,72), Rootsi — (46,74), Eesti 49,32, Läti 49,52. Alla 47,0 on jooksnud: Norras 16 (17), Soomes 7 (10), Venes 5 (1), Rootsis ükski (1).

1500 mtr.

2,22,1 — I. Ballangrud, Norra; 2,23,0 — C. Thunberg, Soome; 2,24,0 — J. Melnikov, Vene; 2,24,4 — A. Rumba, Läti; 2,25,6 — V. Kalinin, Vene; 2,25,8 — A. Carlsen, Norra; 2,26,3 — B. Evensen, Norra; 2,26,6 — P. Ippolitov, Vene; 2,26,8 — G. Kushin, Vene, M. Staxrud, Norra; 2,28,5 — H. Engnaestangen, Norra; 2,28,7 — R. Larsen, Norra; 2,28,9 — O. Blomqvist, Soome; 2,29,2 — S. Moen, Norra; 2,29,3 — R. Olsen, Norra; 2,29,4 — H. Ström, Norra; 2,29,5 — H. Halvorsen, Norra, J. Skutnabb, Soome; 2,29,6 — Z. Eötvös, Ungari; 2,29,9 — C. Christensen, Norra; 2,30,7 — I. Korpela, Soome; 2,31,2 — V. Tverin, Soome, H. Pedersen, Norra; 2,31,7 — H. Hermansen, Norra; 2,31,8 — F. Jannek, Austria, T. Ovaska, Soome; 2,31,9 — P. Virtanen, Soome; 2,32,0 — A. Johansen, Norra, A. Lind, Norra; 2,32,1 — E. Nordrum, Norra; 2,32,2 — B. Backman, Soome, Y. Päivinen, Soome; 2,32,3 — B. Johansen, Norra; 2,32,4 — K. Andersen, Norra, M. Haug, Norra; 2,32,5 — K. Falkenberg, Norra, M. Mjelde, Norra, L. Helander, Soome.

Keskmissed ajad olid: Norra 2,25,90 (2,25,68), Vene 2,27,25 (2,28,76), Soome 2,28,66 (2,28,60), Läti 2,41,88, Eesti

2,42,76. Alla 2,33,0 on jooksnud: Norras 21 (22), Soomes 10 (9), Venes 4 (5).

5000 mtr.

8,30,8 — J. Melnikov, Vene; 8,31,8 — G. Kushin, Vene; 8,38,4 — I. Ballangrud, Norra; 8,38,5 — B. Evensen; 8,42,7 — A. Carlsen, Norra; 8,45,7 — P. Ippolitov; 8,47,0 — V. Kalinin, Vene; 8,49,5 — C. Thunberg, Soome; 8,49,8 — O. Blomqvist, Soome; 8,50,5 — R. Larsen, Norra; 8,50,7 — M. Staxrud, Norra; 8,52,8 — J. Skutnabb, Soome; 8,52,9 — H. Ström, Norra; 8,53,6 — S. Moen, Norra; 8,54,6 — H. Engnaestangen, Norra; 8,55,6 — R. Olsen, Norra; 8,57,2 — B. Backman, Soome; 8,58,8 — V. Tverin, Soome, A. Rumba, Läti; 8,59,5 — M. Mjelde, Norra; 9,02,7 — U. Pietilä, Soome; 9,02,8 — C. Christensen, Norra; 9,07,4 — Y. Päivinen, Soome; 9,10,4 — E. Heiden, Holland; 9,11,0 — H. Halvorsen, Norra; 9,12,4 — I. Korpela, Soome; 9,12,4 — K. Andersen, Norra; 9,14,1 — A. Kurbatov, Vene; 9,14,6 — T. Ovaska, Soome; 9,14,7 — V. Eerola, Soome; 9,14,9 — P. Päivinen, Soome; 9,15,4 — H. Hermansen, Norra; 9,15,5 — J. Mikkelsen, Norra; 9,15,9 — V. Nygren, Norra; 9,16,7 — J. Melihov, Vene; 9,16,8 — Z. Eötvös, Ungari.

Keskmissed ajad olid: Norra: 8,44,16 (8,41,30), Soome 8,53,48 (9,03,38), Vene 8,45,54 (9,01,92), Eesti 9,42,02, Läti 9,55,88. Alla 9,10,0 on jooksnud: Norras 11 (15), Venes 4 (3), Soomes 8 (3).

10.000 mtr.

17,40,9 — J. Melnikov, Vene; 17,41,1 — G. Kushin, Vene; 17,53,4 — B. Evensen, Norra; 18,03,4 — R. Larsen, Norra; 18,05,7 — A. Carlsen, Norra; 18,07,0 — O. Blomqvist, Soome; 18,10,6 — M. Staxrud, Norra; 18,17,7 — P. Ippolitov, Vene; 18,19,5 — S. Moen, Norra; 18,21,7 — V. Kalinin, Vene; 18,21,8 — C. Thunberg, Soome; 18,27,2 — J. Skutnabb, Soome; 18,30,7 — J. Ballangrud, Norra; 18,32,9 — H. Engnaestangen, Norra; 18,36,3 — R. Olsen, Norra; 18,40,6 — V. Tverin, Soome; 18,42,1 — H. Ström, Norra; 18,48,0 — L. Lindell, Soome; 18,48,4 — M. Mjelde, Norra; 18,56,5 — F. Mikkelsen, Norra; 19,04,7 — B. Backman, Soome; 19,06,4 — A. Rumba, Läti; 19,06,7 — U. Pietilä, Soome; 19,16,2 — C. Christensen, Norra; 19,17,9 — Y. Päivinen, Soome.

Keskmissed ajad olid: Norra 18,06,12 (17,51,58), Vene 18,12,28 (18,25,74), Soome 18,28,92 (18,40,2), Eesti 20,04,0, Läti 20,54,86. Alla 19 on jooksnud: Norras 11 (14), Venes 4 (4), Soomes 6 (5).

Pärnu-Viljandi linnavõistluse kordamisest ei tule tänavu midagi välja. Viljandlased on Pärnu poolt soovitatud kõik neli tähtpäeva lükanud tagasi. Seega on tänavune hooaeg mööda, mis õige edukas on olnud.

A. P.

— Osborne näib jälle vormi minevat ja määrase muutmisest, mis ta stiili kitsendas, üle saanud olevat. Ta võitis New-Yorgis võistluse 1,97-ga, kusjuures ta umbes 5 sm. põikpuust kõrgemalt üle lendas.

— Saksa kaotas rugbymaavõistluse Prantsusele 5:30.

— Emerson Spencer jooksis Kalifornias 440 yardi 47,8.

— Itaalia võitis Portugali jalgpalli maailmavõistlusel 4:1.

vigastuse tõttu. Finaalis võistlesid Poolak Goldberg järgmiselt: 6:0, 4:6, 6:2, 6:0, 9:11, 1:6 — varem oli juba Poolak Goldbergile ühe matshi kaotanud, seega tuli võitjaks Goldberg.

24. aprillil peeti Tervise korraldusel Pärnu 1927. a. naiste esivõistlusi. Meistriks tuli teist korda neiu Luida Virkus, 2. L. Reinik, 3. R. Freymann. Võitja sai eriauhinnana p.-p. labida.

Sellele järgnes meeste 1. kl. välkturniir Pärnu meistri nimele. Välkturniiri võitis Harry Goldberg, 2. Arnold Poolak. Mõlemad said p.-p. labidad. Välbe ja J. Krakusen diskvalifitseeriti võistlusest janditamise tõttu. Osavõtjaid naiste ja meeste mängus mõlemis 5. Võistlusi juhtis R. Andresson, senine edukas ping-pongitaja, kes nüüd enam üldse mitte võistelda lubas ja seekord ei startinudki.

Juhannes Killipi pealepühine ringvaade.

Needsinadsed pühal on nüüd mööda. Läbi. Mida aeglasemalt nad ligemale nihkuisid, seda kiiremini nad kadusid. Jäid järele vaid muna-koored, valutavad kõhud ja pohmeluses pead. Vasja laulis küll Spordilehe pühadenumbri, et sportlastel pühade ajal „pole mahti humalast ei naisest joo buda, osaks antud ainult loobuda“, aga kust sa's nii saad. Rahvalugemise andmetel on Tallinna linnas ükski naisi tervelt üheksa tuhat rohkem kui mehi, ja kui see 9001 naist sind võrgutama hakkab, siis katsu veel „mitte joo buda ja kõigest loobuda“. Sest on ju pühade aeg.

Eeloleval suvel — kui niisugune kord kätte jõuab — töötab meie sporditegevus õieti elavaks kujuneda. Nii korraldab keskliit ühekuulise kergejõustiku instruktorige kursuse, peamiselt sportlastele, millise lõpetajad maale ja väkelinnadesse laiali saadetakse sporti propageerima ja asjasthuvitatutele algteadmisi andma. Kursustel, mille lektoriks ja juhiks on Lex Klumberg, on neliteist osavõtjat. Sarnase propagandatöö tegemine on tänuväärne samm keskliidult ja suur teene Eesti spordiliikumisele, sest meil on tarvis vähem kitsaid sportlaseringkondi treenerida, kui laialisi hulke spordiliikumisele kaasa tõmata. Jalgpalliliit on sest juba ammu aru saanud ja paremaid jalgpallimehi korduvatel proovintsi treeneriteks saatnud, mis oma mõju meie jalgpalliliikumisele avaldamata jätnud ei ole.

Peale maaseltside oleks värsked tuuli tarvis meie üliõpilasspordi ringkondadesse. Mida ka ei öeldaks ja millega ka ei vabandataks, kuid meie üliõpilassport seisab surnud punktil. Järjest areneva spordielu kõrval tähendab see vähikäiku. On olemas akadeemiline spordiklubi ja nime järele ka Tallinna Tehnikumi spordiklubi, kuid suurt asja neist kummastki ei ole. Esimese ülesanne ja tegevus seisab peaaesjalikult purelemises Tartu Kaleviga, kuna teine vaikselt oma ping-pongi nokitseb. Kui puudulik neis organisatsioon on, näitab küllalt kujukalt see, et kui tänavuse spordiaastaraamatu jaoks üliõpilasspordike korde vaja oli, siis neid kuskiltki ei saadud. Mis puutub Tehnikumi spordiklubisse, siis pole see enesest väljapoole veel mingisuguseid elumärke avaldanud. Isegi murdmaajookse, mille korraldamise vaev ometi minimaalne, pole suudetud korraldada, rääkimata siis veel kergejõustikust või millestki muust. Siin on süü sportlastel endil. Ollakse passiivne kuni viimase võimaluseni. „Las teised teevad, las juhatus organiseerib, eks me siis võistle kah.“ Aga seda, et juhatusse aktiivsemaid mehi soetada, ise härjal sarvest kinni võtta, seda ei ole. „Aega küll!“ Kui meie akadeemiline spordielu samas tempos „edasi“ areneb, siis tuleks tuleval aastal meie üliõpilasspordile akadeemilises keeles vaikselt öelda: sit tibi terra levis.

Teine asi, mida nimetamata ei tuleks jätta, on meie veesport. Vanasti oli ta keskkohal Pirital, kuid viimasel ajal valgub ülekaal vaevalt-märgatavalt, kuid püsivalt Tartu. Aga olgu need. Meil on suurepäraseid supelinnu: Pärnu, Kuresaare, Haapsalu, Narva-Jõesuu jne., rääkimata kohtadest, kus ka võimalusi veesportdiks — Viljandi jne. Mida on suudetud teha meie ujumisspordi tõstmiseks ja levitamiseks?

... Üks naljatilk räägib, et peale Vene-Jaapani sõja antud ühes kõrgemas sõjaväelises õppeasutuses õpilastele auhinnaatõuks lühem vastamine küsimusele: Mida õppis Venemaa Jaapani sõjast? Auhinna vääriliseks tunnustatud töö sisaldas vaid kaks sõna: mitte midagi! Kas ei korraldaks ka meie Veespordiliit ühe auhinnaatõu?

Mida näeme meie endi veespordis? Eelnimetatud supelinnades ja mujal summivad tuhanded inimesed vees, pleegivad päikese käes ja spordivad. Miks ei harrastata üldse veesporti aktiivsemalt?

Muidugi ei võta ma neid tuhandeid suplejaid kui sportlasi, sest enamik on ikkagi ainult „patisaksad“, kuid vähemalt üks protsentki neist oleks ikkagi spordikõhulikud ja -tahtelised. Oleks ju mõtetu väide, et ükski pärnakas või jõesuulane ei taha sportida ja treenerida. Korraldatakse ju vahetevahel ka mõni maakonna ujumisvõistlus, kuid kus näidatakse eelajaloolisi ja juukseid püstiajavaid tagajärgi 50 mtr. vabalt 61 sek. jne. Ka siin tuleks asi energiliselt kätte võtta ja kursuse ning propaganda ning võistluste korraldamisega laiemates ringkondades huvi äratada, materjal ja tagajärjed tulevad asjatundliku juhatause järele siis iseenesest.

*

T. K. S. Ü., mis on ära seletatud Tallinna keskkoolide spordiringide ühingu, pidas läinud pühapäeval oma viieaastase tegevuse juubelipanketi. Õieti küll ainult panketi auhindade kättejagamisega sportlastele, sest juubelist ei räägitud panketil enesest sõnagi. Üldse on Tallinna noorsugu kole tagasihoidlik, eriti mis puutub kõneste ja laulu. Panketi mitteametlikkudest numbritest võiks nimetada P. K. V. ordu suurparaadi trummipõrina saatel, lipu „õnnistamist“ ja igavese kriukamehe Mikki kastrozallikke mustakunsti trikke.

Muuseas on P. K. V-1 Tartus oma osakond, „südamehaige“ Jot Kilogrammiga eesotsas, kes on ordumeistri poolt pühalikult Tartu komtuuriks ühendatud. Uutest üksikliikmetest on automaatselt orduusse kukkunud üks kuulus murdmaameister.

Ja sellega lõpebki seesinane kiri.

Juhannes Killip.
(Pekavensis.)

Kuulitõuke tehnikast.

(5. lhk. järg)

ettepoole näidates, rindi eelmise äärega kokku puutub. Ühel ajal selle poidade, jalgade ja keha pöördega peavad ka põlved vastavalt järele andma. Kui hüpe oli õieti sooritatud, saavutatakse tõuke algasend, kus täielik pööre ja raskuspunkti asetamine kuuli taha on olemas. Kui aga pöördel tõukeseisendisse teatud eksploosioonijõudu ei mahutata ja hüpe tõukeasendi ja tõukega sulavalt ei ole seotud, läheb algkiirus kaduma, ja selle tagajärg on, et tõuge ainult poole jõuga lõpeb. See annab loomulikult tõukesaavutuse, mis kuulitõukaja tegelikule võimele ei vasta.

Enne kui stiili lõpulikult omaks võtta, peab kuulitõukaja enam sirge, kuid lõdvestatud algseisakuga eksperimenteerima, nii et ta seejuures omandatud kogemusi stiilis kasutada suudab.

Esimene, mida peab õpitama, on kuuli õige hoidmine. Ta peab hästi sõrmedel lamama. See on palju tulusam hoidmisest peopesal. Tõukekäe hoidmine on parimatel tõukajatel väga erinev. Mõned atleedid suruvad kuuli tugevasti kaela vastu ja juhivad küünarnuki tahapoole. Teistel on kuul samuti vastu kaela, kuid küünarnukk enam üles — küljele. Üks kuuli-

hoidmise viis, mida enamuses Ameerika ja Ungari keskkaalu kuulitõukajad kasutavad, seisab selles, et kuul kaelast veidi eemal hoitakse, külje peal — tagapool. Küünarnukk on seejuures otse all. Eelmissed kaks meetodi on enam kohasemad raskakaaluliste atleetidele. Kolmandaga saavutatakse käele suurem hoog ja parem tõukenurk.

Enne hüpset ei ole soovitatav hoojalga mitmel korral tõsta. Liig pikk kontsetratsioon väsitab tõukekäät ja keha. Enne hüpset hingatakse sisse, hüppel seisab hing kinni ja tõukel hingatakse välja. Õige hingamine mängib tõukel ka kaaluvat osa.

Lõpupöoret vasakule ei tehta meil küllalt kiirelt. See pööre vasakule on kere pööre ja soodustatakse vasaku käe hoog-ast vibutamist tagaspidi, mida jõurikas jalgade sirgumise saadab. Keha pöörab ennast nüüd vasaku jala ümber, mis nüüd tugejal on. Kuul lahku käest, s. o. sõrmedelt käe pööramisega sissepoole, momendil, mil jalg, keha ja käsivars ühise sirgjoone kujutavad. Tõuge on hästi lõpetatud, kui atleet ülemise kehaga kuuli lahkumisel käest kaugele üle ringiserva kummardub. Kiire sirgumise- ja

Kaubamaja

«SPORT»

Tallinnas,

Narva mnt. 19. Kõnetr. 23-00.

Soovitab mõõdukate hindadega iga-sugu kerge-, raske- ja jalgpallisporti tarbeid ning võimlemise abinõusid parematest kodu- ja väljam. tehastest.

Jalgpallid.

Koolidele, spordiseltsidele ja sõjaväe-osadele hinnaalandus.

pöördetöoga heidetakse parem jalg terve liigutuse kiiruse kohaselt vastu ringi äärt, kus ta ettekukkuva keha tasakaalustab. Vasak jalg tõstetakse seejuures seljataha üles — paremale, nii et tõukaja parema külje või isegi seljaga tõukesuunale pöördub. Paljas vasaku jala tahavibutamine suurendab ainult tendentsi, keha üle ringi ääre heita.

Meie kuulitõukajad lõpetavad oma tõuke liig aeglaselt ja nende keha jääb varrassirgenä. Sellega kaotavad nad loomulikult suure hulga kallid sentimeetreid.

Tähtis on ka kuuli lennu kõrgus. See oleneb kehapiikkusest, kiirusest ja käsivarre hoidmisest.

Kuulitõuge ei ole iseenesest mitte raskest õpitav, eriti siis, kui süstemaatlikult harjutatakse. Stiili peensus ja sulavad liigutused nõuavad aga kauaaastast ja intensiivset harjutust. Kuulitõukajal peab ikka meeles olema, et igal kehaosal oma teatud ülesanne sooritada on ja et iga liigutuste harmoonia viga tunduvalt saavutusele mõjub.

Hüppe pikkus oleneb jalgade pikkusest, kiirusest ja tõukeplatsist. Peab igat sentimeetrit kasutatama, et tõuge täiuslikkuse omandaks. Tähelepaneliku eksperimenteerimisega leitakse peagi hüppe õige pikkus. Ikka peab aga kuuli taha asetumist silmas pidama. Enamusel atleetidest satub parem jalg umbes ringi keskkohale. Hüpe ei tohi liig pikk olla, et tõuge seega liig seotud ei saaks; liig lühike hüpe toob järeldusena jällegi halva raskuspunkti asetuse — raskus asub eespool või allpool kuuli.

Lõpuks olgu tähendatud, et tõukeid 7,25 kg. kuuliga võivad vast siis algada, kui atleet tarvilise kehalise võimsuse on saavutanud. Noored kuni 18 aastani peavad nii treeningul kui võistlusel vastavalt kergemaid kuule kasutama. Liig varane raske kuuli kasutamine kaotab kiiruse ja rikub stiili. Noored võivad tõugata kuule 5—6 kg. raskuses.

Esimesi saavutusi Tallinnas.

Neumann tõukas Kalevi ajas kuuli 12.80 ja heitis raskust 9.50. Samas hüppas Rahn kaugust 6.74 ja Pillikse 6.30.

— Burnley jalgpallimeeskond (Inglise 1. liiga) on angasheeritud Saksa poolt viieks katsematshiks olümpiaadi vastu saksa tugevamatele meeskondadele mai kuus. Burnley vastu esinevad Duisburger Spielverein, Viktoria-Hamburg, Tennis Borussia — Berliin, Guts Muths — Dresden ja 1. F. C. Nürnberg.